

Lieve 22 vrienden, familie en buurtgenoten.

Hier is het mini verslag van onze clowns reis.

Bij deze wil ik jullie allemaal heel hartelijk danken voor jullie geweldige bijdrage voor deze clowns reis naar Nepal.

Bij elkaar is het € 800,00 !!!geworden met een bedrag eraf voor de donatie organisatie. Dat is echt heel super!!

Het vliegticket+overnachten+eten+taxi naar de bezoeken hebben ongeveer €2.117,06 gekost.

Op deze foto op Schiphol zie je hoeveel bagage we meenamen, vooral ik zelf:

*gele tas met mijn eigen kleding,

*stippel tas met clowns kleding voor mijzelf en voor assistenten (dat was zeker teveel),

*en de grijze tas met kadootjes en attributen.

Omdat Nina op de heenreis maar 1 koffer had konden we alles meenemen.

Op de terug reis even een groot probleem: veel teveel handbagage: alles moest op de band in Kathmandu en het zou ons € 600,00 extra kosten om dit allemaal mee te nemen.

Onze twee kleine accordeons, en ieder een gekochte gong, ieder een rugzak, handtas, een tas met eten voor onderweg: dit kon niet.

Er kwam uit het niets een hele aardige zeer snelle Nepalese jongeman te hulp: alles moet weer van de band, hup in karren en razendsnel naar de plastic omwikkel machine. Nina's koffer moest open, er moest meer bij wat eigenlijk niet kon. Alles werd opnieuw gewogen en de gongs en twee van mijn tassen werden op elkaar gestapeld en in plastic gewikkeld, en de andere twee tassen ook. Uiteindelijk bleven onze rugzakken over en een tas, met onze accordeons, dat mocht net, kosten: €10,00!!

De eerste keer dat ik in Nepal was, was in 1983.

Ik was in mijn eentje naar India gereid en bleef daar 8 maanden.

Ivm een nieuw visum moest ik even naar Nepal.

De tweede keer was in 2017.

Dat was de eerste groeps clown reis naar Nepal die ik organiseerde, toen met 8 mensen.

Nu in 2024 is het de derde keer dat ik in Nepal was, nu met zijn tweeën.

In 2007 ontmoette ik Nina, clown Boris, nu Borista in de gang van een ziekenhuis in Moskou.

We waren met een groep van ongeveer 50 internationale clowns, meeste Amerikanen. Deze reis kwam tot stand via Patch Adams.

Toen wij elkaar ontmoetten voelde we meteen de Deens-Nederlandse connectie.

Nina is daarna als een soort assistente met mij mee gegaan naar Tanzania, Vietnam, India en Chili/Peru.

Toen ik in 2017 naar Nepal ging overleed haar man en kon ze niet mee.

Ik beloofde haar om alsnog samen een keer naar Nepal te gaan.

En dat is nu gebeurd, 7 jaar later.

Gelukkig had ik nog alle adressen en zijn we nu naar een aantal centra geweest waar ik in 2017 ook was.

Ook deze reis heb ik georganiseerd, leuk en veel werk:

reis buro Bijouxxx : héééél véééél mailtjes en telefoongesprekken.

En het is allemaal gelukt en daar ben ik heel trots op!!!!

Toen ik de reis voor in 2017 organiseerde kwamen Ilse en Shiva ineens tevoorschijn. op internet.

Zij hebben mij enorm geholpen: Ilse is een Nederlands vrouw getrouwd met de Nepalese Shiva. Ze wonen in Kathmandu.

Samen hebben ze een mooi huis met daaraan grenzend een guest house voor vrijwilligers.

En twee prachtige kinderen.

Hun Stichting heet: <https://diyonepal.nl/contact/>- <https://purenepal.com/en/travel-program/>

Ilse heeft mij geholpen de centra in Nepal te bellen en om alles goed te laten verlopen.

Shiva en hun vriendin Sujana zijn dit keer mee gegaan naar enkele centra als tolk, fotograaf en medespeler.

Ilse en Shiva met hun twee kinderen: Faya en Arjun en de hond tijdens de Nepalese feestdagen in oktober dit jaar.

We zijn op 9 plekken geweest om kinderen te bezoeken.
Ik vermeld de websites erbij voor het geval je het leuk vindt om een kijkje te nemen.

In Kathmandu:

1e: Marloes day care center voor kinderen met een geboren hersenafwijking: <https://www.marloesdaycarecentre.org>

2e: Een boeddhistisch klooster waar straatkinderen worden opgevangen en opgeleid: <https://segyugadenphodrang.org>

3e: Kanti kinder ziekenhuis afdeling oncologie: <https://kantichildrenhospital.gov.np/en>

4e: Koseli school voor kansarme en weeskinderen: <https://www.sameervijay.com>

5e: School voor kinderen met autisme: <https://nepalautismschool.org>

In Pokhara:

6e: Shreejana weeshuis: <https://shreejana.org/women-and-children/>

7e: School voor peuters en kleuters uit heel arme gezinnen: Sarangkot Child Development and Care Center.

8e: Rainbow center voor weeskinderen: <https://rainbowchildrenhome.org.np>

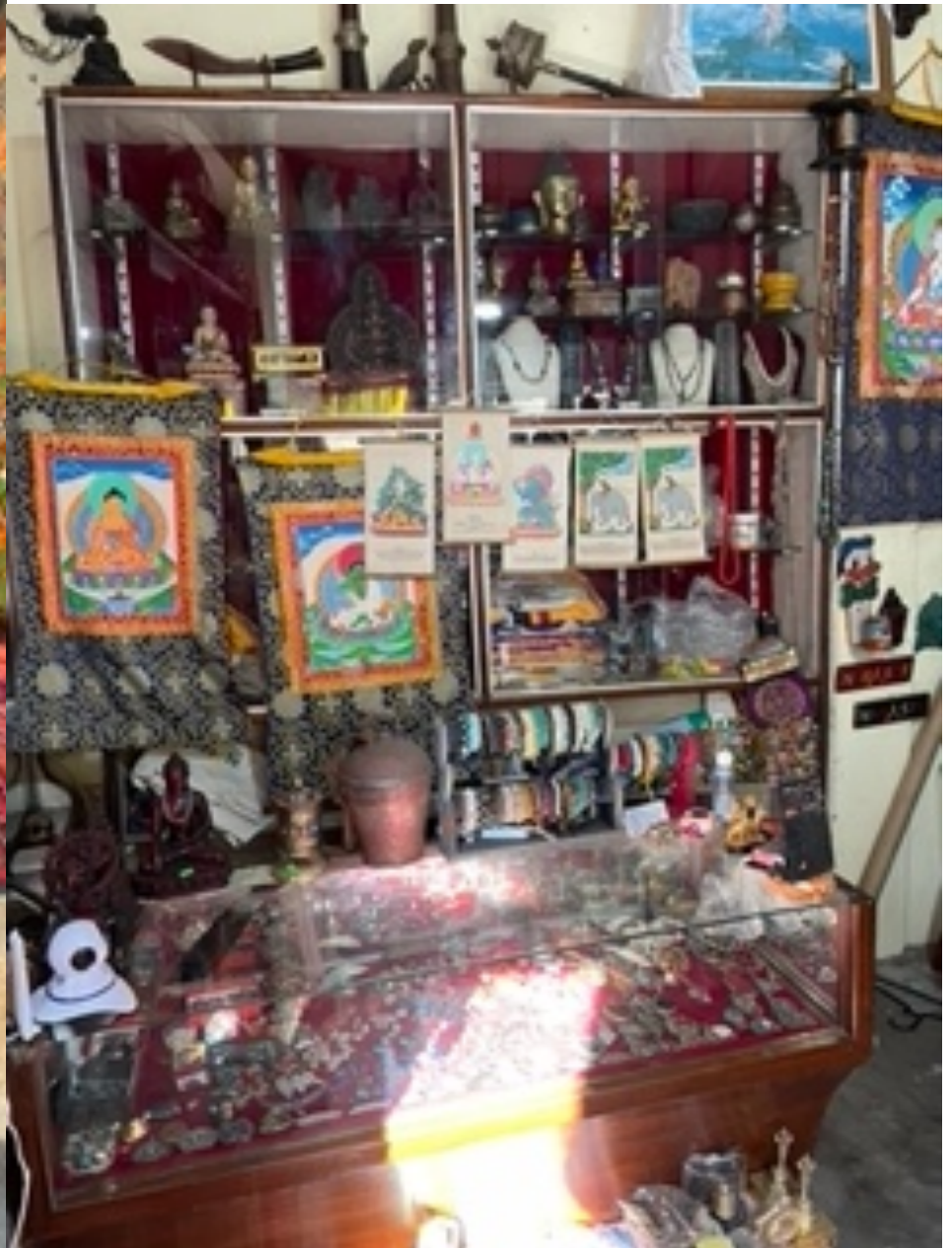
Weer in Kathmandu: Als laatste:

9e: Kiran Namaste: opvang centrum voor abused moeders en kinderen: <https://www.insidehimalayas.com/kiran-namaste>

We verbleven in een guesthouse helemaal met prachtige houten ornamenten, lampen, beelden en grote tuin: midden in Thamel. “International Guesthouse “ (in centrum van Kathmandu) Dit zijn een paar van de balie medewerkers van het guesthouse, en het mooie plafond.

in de hotel tuin.

En hierboven:

In Thamel en in Pokhara zijn heel veel winkeltjes met prachtige sierraden, doeken, tassen, kleding en nog veel meer. Wat een verleidingen....

krijg ik die meteen terug en dat vindt mijn clowns hart heel fijn.

Zo een feest om op straat te lopen, soms tussen de brommers (daar zijn er duizenden van). Het leven is op straat en ik vind dat heerlijk. Met een riksja is ook een feest.

De mensen zijn open en vriendelijk en kijken heel verbaasd naar die clowns: “joker” En als ik ze dan een grote glimlach geef

In Pokhara sliepen we in een guesthouse in de buurt van het grote Phewa Lake, waar ik eerder geweest ben en de eigenaar heeft de school in Sarangkot opgericht waar we ook heen zijn gegaan. “ Bleu Planet Lodge “

Foto met de eigenaar Ram en zijn vrouw, terug van een optreden/bezoek

Het verkeer, vooral in Kathmandu is één grote chaos: alles rijdt door elkaar, er zijn GEEN regels.

We hebben in heel veel taxi's gezeten en mede door mijn gebeden naar engelen is alles goed gegaan en hebben we geen ongelukken gezien.

Mijn darmen hebben het heel zwaar gehad waardoor ik niet veel heb kunnen slapen.

Ik heb aldoor gekookte groenten gegeten zonder kruiden.

Bedacht later dat het allemaal gekookt is in normaal water en dat dat niet zo slim was.

Nina is met de bus naar Pokhara (8 uur reizen op hobbel wegen) gegaan.

Ik voelde mij de ochtend van vertrek ziek, zag een lange busreis totaal niet zitten.

Ik ben uiteindelijk in de middag op het vliegtuig gestapt en was slechts 25 minuten in de lucht!!! Dankzij de hulp van Shiva die het heel snel voor mij heeft geregeld.

Foto's: Marloes day care centrum. Het meisje die mijn hand vast houdt kneep mij bijna

fijn: super sterke dame.

Zeer gehandicapte kinderen die helemaal tot leven komen als er muziek is en er gedanst kan worden, dan is het feest. Foto: staf en een paar kinderen

Op bezoek bij de monniken. Heel veel plezier!

In het Kanti kinderziekenhuis, afdeling oncologie, zeer zieke kinderen.
Dit jongetje sloeg de olifant die ik op mijn hand had steeds weg en gierde van het lachen.
En na een tijdje de neus... Wel een wennen....

Toch altijd weer spannend of het contact met de kinderen tot stand kan komen.

Gelukkig ging dat heel goed en waren we

blij en geraakt toen we weer buiten waren.

Het ziekenhuis zag er heel erg verwaarloosd en armoedig uit.

In de gangen leek alle kapot en vies.

Hier een foto van een verpleegsters kamer/kantoortje.

Bezoek in de Koseli school met heel veel kinderen. Hier als eind kado Nepalese dans.

Hier komen heel veel arme en weeskinderen. Groeps foto:

Wat we zoal doen:

Eerst ieder kind persoonlijk begroeten. We willen het liefs ieder kind in het zonnetje zetten. Hoe doe je dat met 100 kinderen?

Imporviseren,

Daarna meestal bewegen en de kinderen doen ons na. Ik speel accordeon en Nina danst.

Dan maken de kinderen een beweging en doen de anderen het na.

Een klap, een beweging, een geluid doorgeven in de kring.

Een tovertruck laten zien, acrobatiek: hoog in de lucht over een touw lopen, en dan door een hoepel springen. Iedere kind een neus of sticker geven.

bal gooien, improviseren, een verhaaltje vertellen, met doekjes of ballonnen dansen,. Bv tussen ie buik, 2 aan 2 of in een lange rij. Als dieren lopen. Vaak vraag ik of de kinderen aan het eind een dansje aan ons kunnen laten zien, zodat wij dat kunnen leren. En natuurlijk de groeps foto!!

Naar de school voor kinderen met autisme en hun moeders.

Van zitten naar bewegen en een
eerbetoon voor ons.
zelfs een certificaat!!!!

Tijd voor de lunch. Een stukje Achterop de scooter van Shiva. Ik wil een helm op: alleen de chauffeurs hebben een helm op. Alle andere pasagiers, ook kleine kinderen: geen helm. Ik vind dat zoouou dom!!

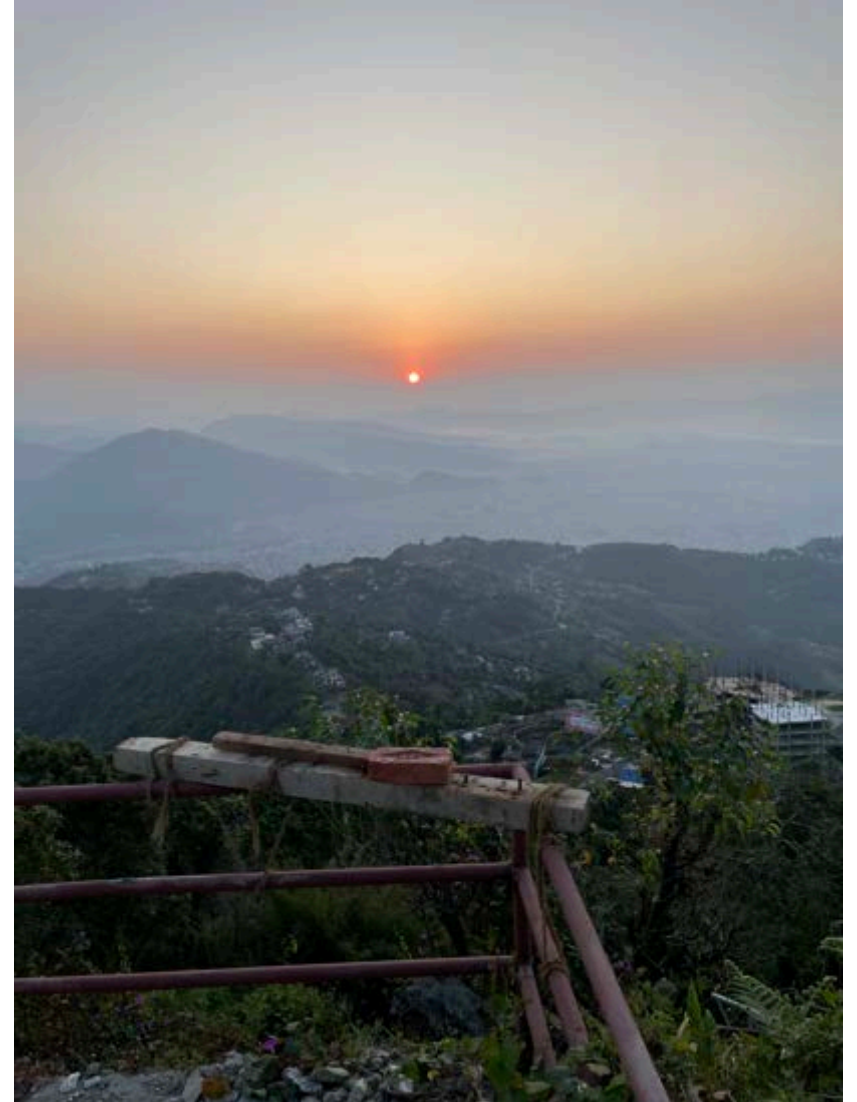
Mientje wil ook mee,

We gaan naar Pokhara. Nina in de bus en ik met een vliegtuigje. Even een selfie!!

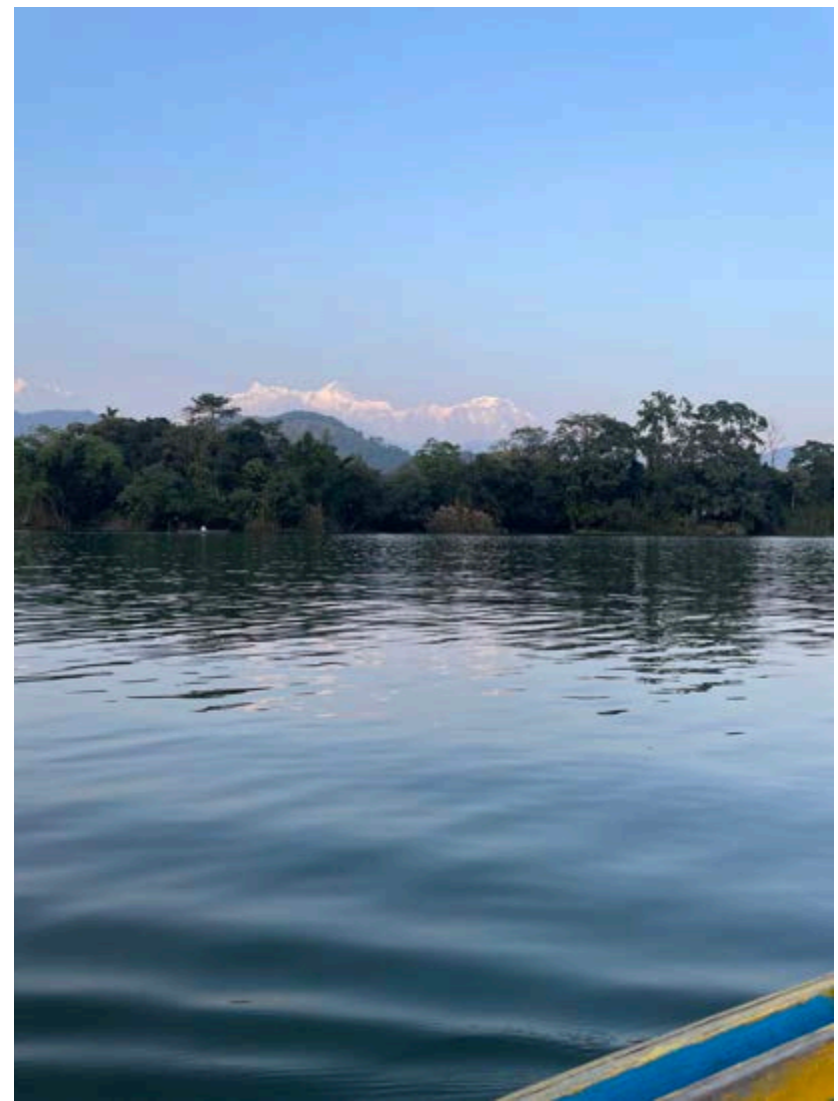

De volgende dag om 5 uur in de taxi om de zon boven de prachtige bergen bij Sarangot te zien opkomen. Het is er stil en na een half uur ineens vol met heel veel mensen.

We hebben nieuwe energie na de heerlijke vroege berglucht.

Het lekkerste gekookte eten wat er voor mij is bereid en een boottochtje over het prachtige meer.

Onder: Shreejana weeshuis.

Dan naar het Shreejana huis voor weeskinderen waar ik ook was in 2017. Ook hier waren de kinderen heel open en enthousiast.

Twee kinderen herkenden mij van 7 jaar geleden, zo ook de staf. Super leuk!!

Pokhara, het eerste bezoek daar op zaterdag wat de Nepalese zondag is. Er kwamen een paar heel belangrijke mensen langs die heel graag al onze aandacht wilden opeisen. Wel een hele leuke hilarische foto, ze deden toch allemaal en neus op!!!

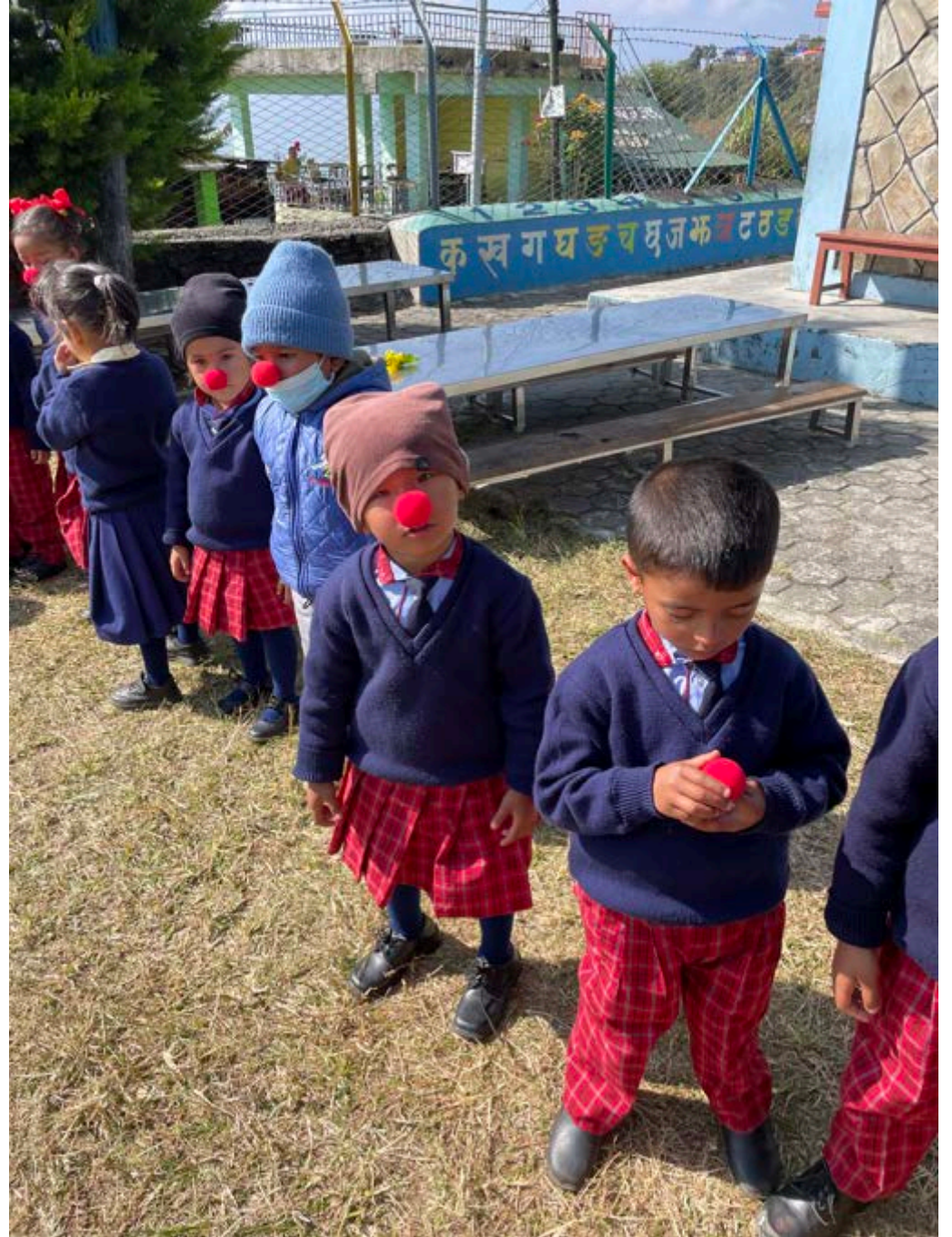
We worden geeërd met een prachtige bloemen krans gemaakt van bloemen uit de tuin!!! Mooi en zwaar.

De volgende dag naar het schooltje in Sarangot, voor arme en weeskinderen. Opgezet door de eigenaar van ons guesthouse. Ram ziet er prachtig uit in zijn nieuwe kledij. Daar moest hij wel even aan wennen!!

Eerst bezoeken we de kinderen in hun 4 verschillende klaslokalen. ± 80 kinderen.

vastgezet met dubbelzijdig plakband!!! Zooo schattig!!

En natuurlijk de groepsfoto. Beetje moeie kinderen.

De rode neuzen
zijn veel te groot.
Ze worden

Diezelfde dag naar het Rainbow centrum voor weeskinderen. Ook hier ben ik eerder geweest en stuurde Goma, een staf lid, mij regelmatig foto's.

Voor het eerst geen ontvangst, maar wachten tot alle kinderen uit school komen.

Goma begroet ons en moet dan ineens weg. Dat is een teleurstelling.

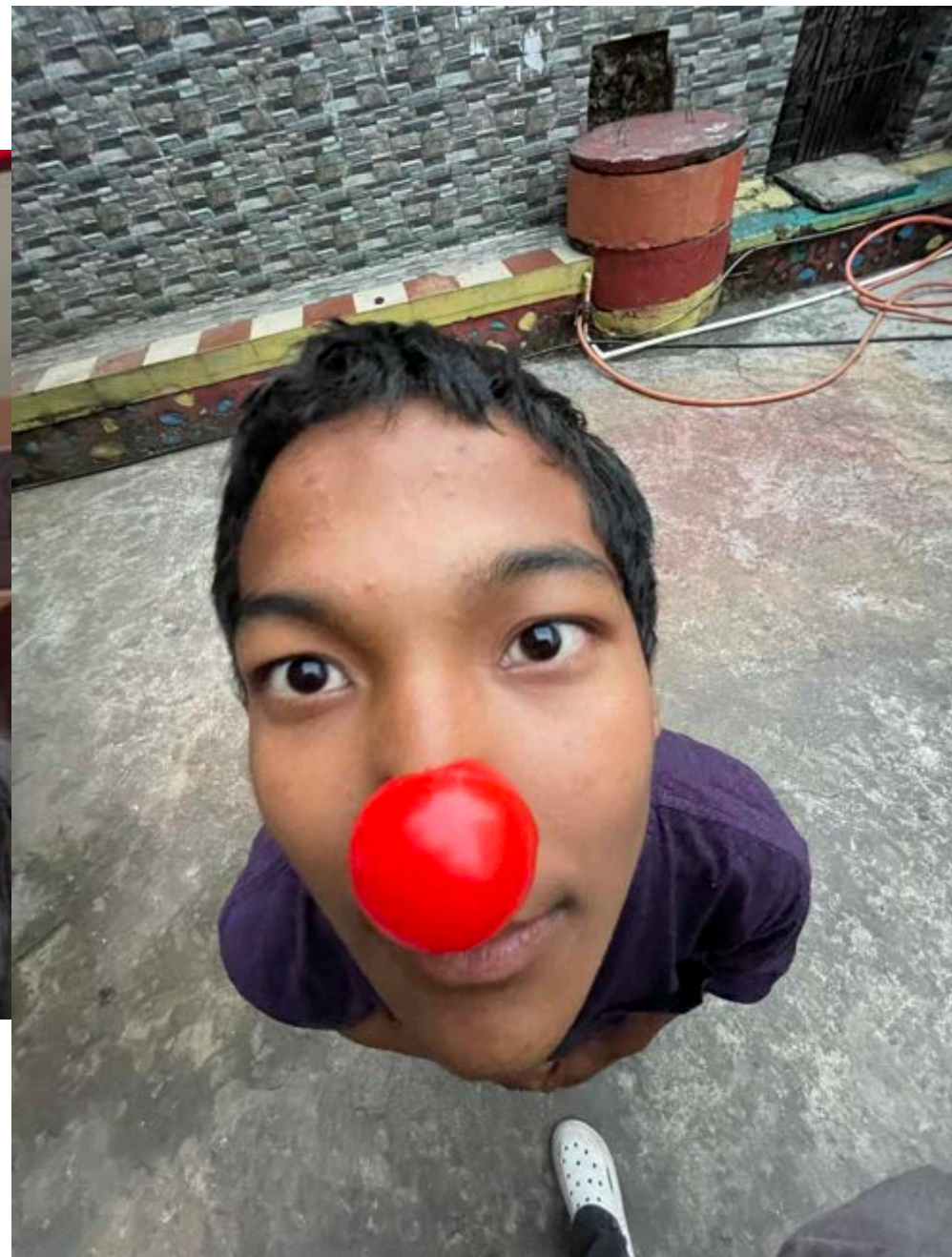
Een van de oudere jongens maakt geweldige foto's. De kinderen zijn blij, we hebben plezier. Ze roken niet zo fris.

Alles ziet er hier armoedig uit.

Een rode en oranje bal doorgeven: de rode bal: this is a cat, de ander zegt: a what? a cat. En doorgeven. De oranje bal: this is a dog, a what? a dog.
En dan een dansje.

Dan is het ineens donker en moeten we een taxi

zien te vinden.

Na de drie drie bezoeken in Pokhara hebben we twee dagen vakantie: de volgende dag richting het nationale Park Chitwan. Alles weer inpakken en naar het busstation: een lange zeer hobbelige busrit.

De huizen die we onderweg zien lijken net kasteeltjes. De meest prachtige kleuren en ontwerpen, met balkonnetjes en zuilen. Met daaromheen veel troep.

De natuur is schitterend.

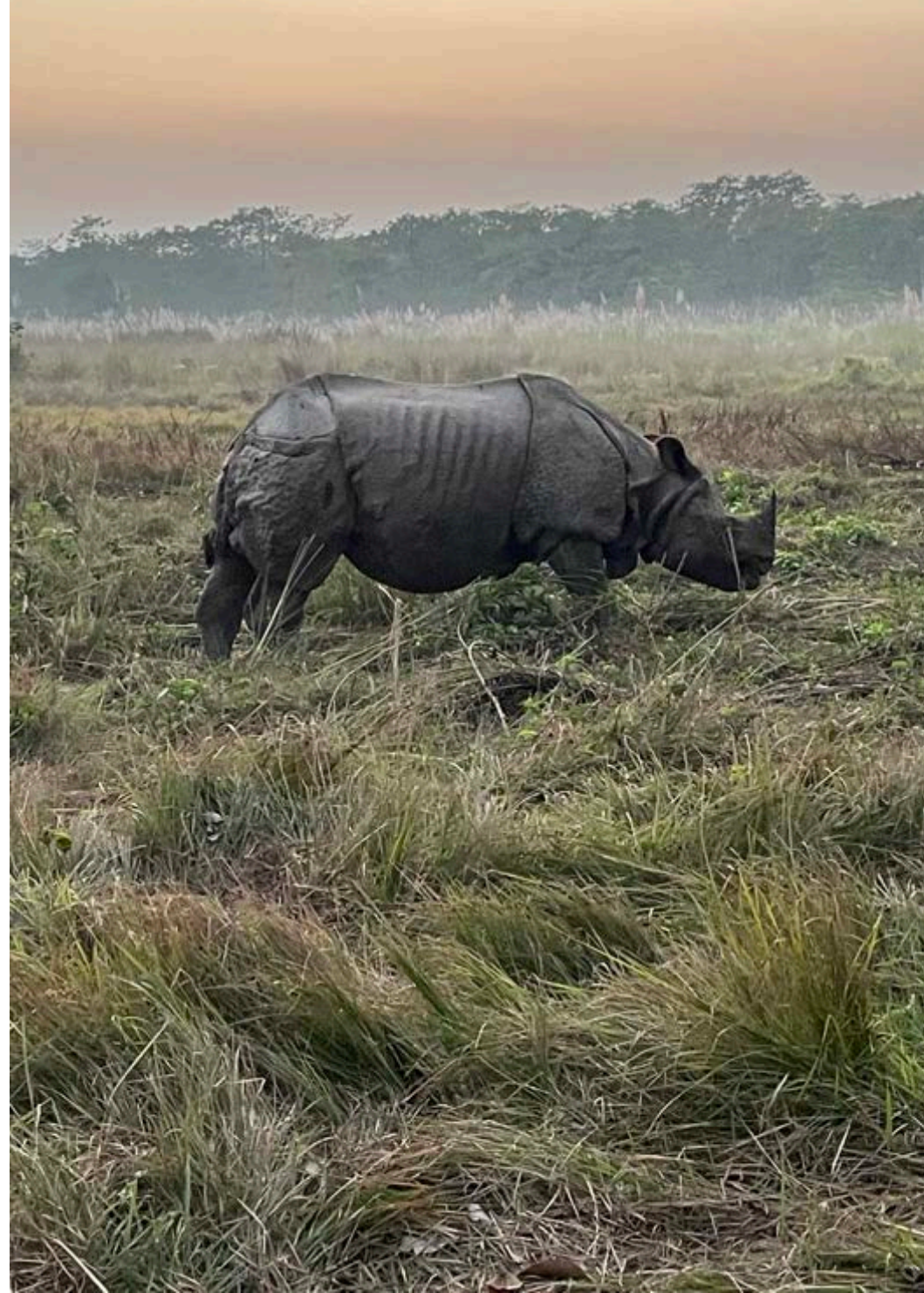
De meeste dieren zijn in de lente te zien. Wij ontmoetten een deftige Rino en een donkerbruin hert. En een paar echte krokodillen!!! De tijgers waren verstopt.

Nina had in de lodge een Amerikaans echtpaar ontmoet die net als wij liever niet in een volle Jeep door het park wilden rijden. Met een extra bedrag konden we er met zijn vieren heen gaan. Super was dat.

In de ochtend maakte Nina een mooie boot tocht in een kano. Omdat ik steeds erg moest hoesten ging ik niet mee: liever niet tussen de krokodillen terecht komen!!

Ik had mij erg verheugd op een lodge in de natuur. Inderdaad was er een hele mooie tuin en zwembad.

De kelner zag er pikobello uit. Maar in de kamers was er het een en ander kapot inclusief

een heel vies kapot douchegordijn.

We konden olifanten horen en dat is heel erg speciaal.

Helaas worden hier nog Olifanten tam gemaakt op een hele nare pijnlijke manier: om toeristen op

hun rug te laten rondrijden.

Hierboven: De mooie tuin en het restaurant

.
Dit bijzondere schilderij hing in mijn slaapkamer
in Chitwan.

Handdoek kunst, zo mooi!! In onze vertrouwde hotel
kamers in het International Guesthouse in Kathmandu
toen we daar nog drie nachten verbleven.

En dan is het 5 december en gaan we naar ons laatste bezoek: Kiran Namaste: een huis voor Abused moeders en hun kinderen. De oprichtster Iet Schilder is Nederlandse dus leek het mij heel erg leuk om als Sint en Piet te komen. In de taxi kregen we de slappe lach, en dat is heerlijk!!!

Die ochtend uiteindelijk een apotheek gevonden die een hele grote dikke rol met watten had. Sint zonder baard dat kan niet!!! Nina had een onderbroek op haar hoofd en zwarte vegen op haar wangen.

Ik weet niet of ze het wel leuk vonden en al gauw hadden we ons weer tot clowns gekleed. Ik met nog plukken watten op mijn gezicht.

Een Nederlandse Kunstenaar is speciaal naar Nepal gekomen en heeft deze prachtige muurschildering gemaakt.

De moeders en hieronder stoere jongens

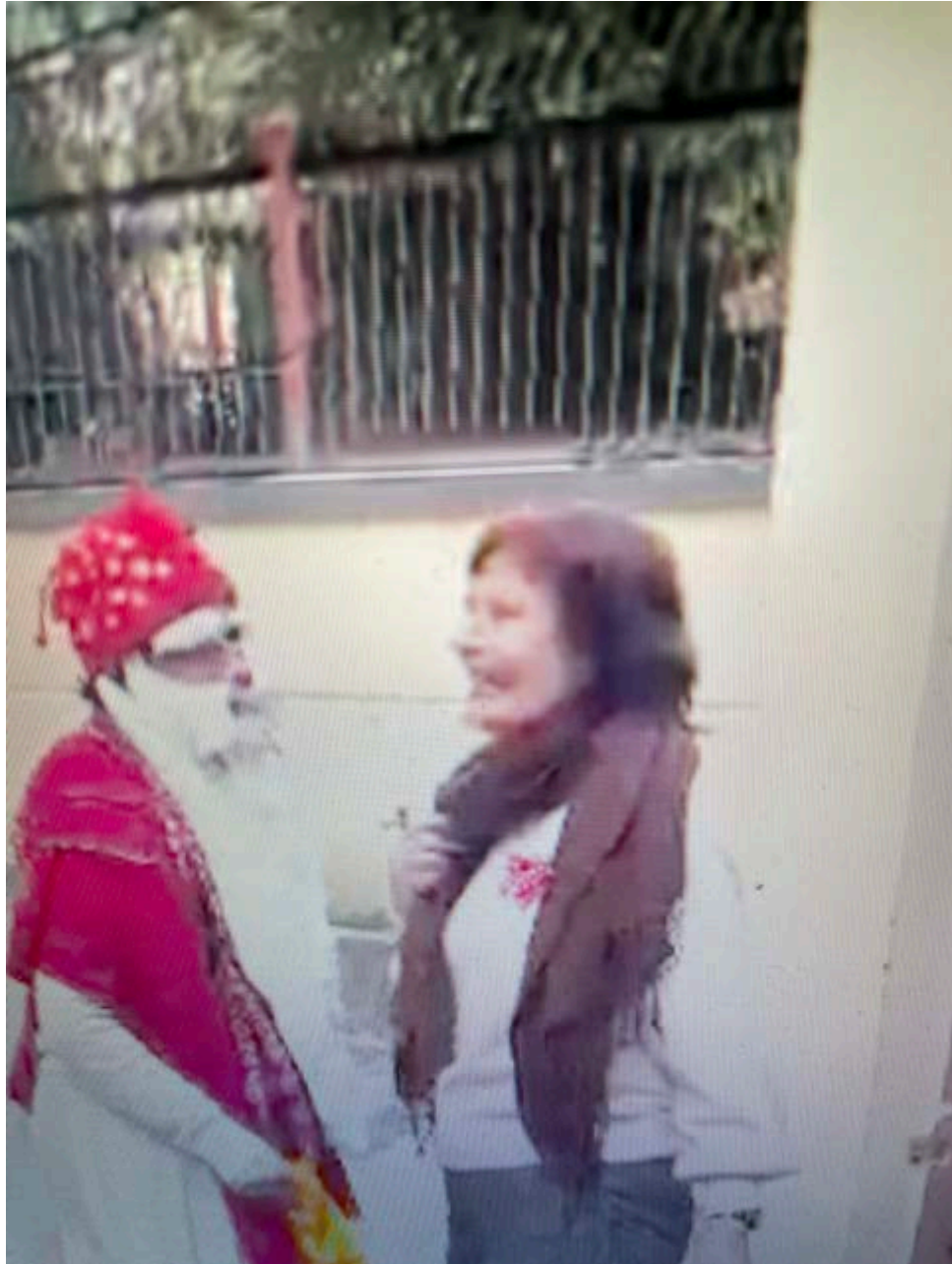

Stoere meiden en een acrobate.

Een week nadat wij daar waren was er groot feest: het huis bestaat 20 jaar!! Zelfs de burgemeester van Kathmandu was aanwezig.

deze foto is deel van een video, dus niet scherp.

Ik had een lintje voor Iet gemaakt en spelde haar dat op. Ik wou haar ridderen voor al haar bijzondere werk. En wij kregen een welkoms schilderij!!

En dan is het alweer donker en tijd om te vertrekken. Shiva ging met ons mee en was ook erg onder de indruk van dit mooie heel belangrijke centrum/huis.

afscheid kado

Nog een keer naar de prachtige
Bouddhanath Stupa midden in de stad.

Tibetanen, monniken, toeristen,
kinderen, iedereen loopt hier met de
klok mee om de Stupa.
De energie hier is helder en krachtig.

Hierbij dank ik Nepal voor al haar
pracht en gastvrijheid.

Tevens dank ik mijzelf dat ik het
allemaal gedaan heb: met buikpijn
en heel veel hoesten

en vermoeidheid. Engelen hebben
mij heel erg geholpen om deze reis
te kunnen maken.

Ik voel mij heel dankbaar. Ik hou
van dit land en de mensen.

De ingangs poort.

Onze allerlaatste avond, op 6 december, dineren en Sint vieren bij Ihet gezin van Ilse en Shiva:

Dat was heel erg knus en gezellig.

De meeste toeristen zijn in Nepal om een trektocht door de bergen te maken. Wij maakten een trektocht door de centra en dat was echt geweldig.

Deze drie lieve vrouwen maakten alle kamers schoon van het guest house. Ze zagen ons in clownkleding en wisten wat we deden.

Op de ochtend van vertrek kregen we van ieder van hen een kadootje, als dank wat we voor de kinderen deden, Ik was en ben heel erg ontroert en dankbaar.

Het is zo fijn om gezien en gewaardeerd te worden.

Op het vliegveld in Dehli waar we 10 uur moesten wachten op het vliegtuig dat ons via London naar Schiphol zou brengen, kwam ik er pas na een tijd achter dat de vliegtuigen gecancelld waren: wegens storm in London. Gelukkig werden we overgeboekt naar het rechtstreekse KLM toestel naar Amsterdam. Het was een helse klus om aan een instapkaart te komen en de bagage te laten overbrengen. We werden uren lang van de ene naar de andere gate gestuurd en niemand scheen ons te kunnen helpen. Ik ken Dehli airport nu heel goed!!! Uiteindelijk terug bij de transfer balie om 1 uur s' nachts. Na een tijd kwam een KLM medewerkster en kregen we onze instap en zit plaatsen. Voor de 4e keer moesten we onze rugzakken laten onderzoeken en de accordeons uit de tas halen.... brrrrrr. Tranen van vermoeidheid, dan 8 uur vliegen in een giga groot toestel. Gelukkig geen turbulentie. Nina kon slapen en ik probeerde het.

Lieve Gerard haalde ons op in de Nederlandse winter regen.

Ik heb er twee weken over gedaan om echt alles wat ik bij me had te wassen. Zoook alle plastic tasjes en zakjes. Nepal is erg stoffig!!

En: de poppen in bad en repareren.

Het was fijn dit verslag te maken, ik was er weer even!!

Hopelijk is het niet te groot geworden!!!

Hartelijke groeten, liefs, licht en een heel mooi en sprankelend, verbindend 2025!!